

Bilag 14.

Socialministerens svar på de af udvalget stillede spørgsmål.

Spørgsmål 1:

Kan ankestyrelsen anses for et egnet organ til behandling af klager vedrørende sundhedsvæsenet, jfr. det ved lovforslagets behandling anførte?

Svar:

Socialministeriet har brevvekslet med indenrigsministeriet om spørgsmålet, jfr. vedlagte skrivelse af 16. maj 1972, hvortil socialministeriet kan henholde sig.

Spørgsmål 2:

Der ønskes en nærmere begrundelse for, at arbejdsløshedsforsikringen ifølge ministeren ikke ønskes inddraget under ankestyrelsen, således som helhedsbetragtninger ellers kunne tilsige det.

Svar:

Socialministeriet har brevvekslet om spørgsmålet med arbejdsministeriet, der har udtalt følgende:

„Arbejdsministeriet har ved vurderingen af spørgsmålet om, hvorvidt de ankefunktioner, der udøves af ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen, skal overføres til den sociale ankestyrelse, ment at måtte lægge afgørende vægt på, at der er væsentlige forskelle i de to ankeinstansers sammensætning og virkemåde.

Efter forslaget til lov om den sociale ankestyrelse beskikkes medlemmerne efter indstilling fra en række organisationer, herunder arbejdsmarkedets hovedorganisationer.

I bemærkningerne til lovforslaget udtales det, at socialreformkommissionen har lagt vægt på, at de beskikkede medlemmer ikke udpeges som specielt sagkyndige, hverken i kraft af uddannelse eller erfaring vedrørende enkelte bestemte områder. Det er heller ikke tanken om at oprette faste afdelinger i ankestyrelsen til behandling af særlige sagsområder; men det forudsættes, at såvel

ankecheferne som de beskikkede medlemmer behandler alle slags sager. Dette skyldes, at den sociale ankestyrelse ved sagsbehandlingen skal anlægge en social helhedsbetragtning, og der er derfor ingen garanti for, at de af arbejdsmarkedets parter udpegede medlemmer netop kommer til at deltage i sager vedrørende arbejdsmarkedet og arbejdsløshedsforsikringen.

Repræsentanterne for LO og Dansk Arbejdsgiverforening, som sammen med en udnævnt formand og 2 medlemmer udpeget af arbejdsministeren efter forhandling med justitsministeren og socialministeren udgør ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen, er netop udpeget med henblik på det særlige kendskab til arbejdsmarkedsforhold, som disse repræsentanter har i kraft af deres tilknytning til arbejdsmarkedets hovedorganisationer.

Dette særlige kendskab til arbejdsmarkedsforhold blev der ved fremsættelsen af lovforslaget om oprettelsen af ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen lagt afgørende vægt på.

Landsarbejdsnævnet har tilsluttet sig dette synspunkt.

Hertil kommer endelig, at ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen først er oprettet ved lov af 24. marts 1970 om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring, og at det derfor ikke er rimeligt at tage stilling til en ændring af denne ordning, før der i en passende tid har været lejlighed til at drage erfaringer om dens virkning i praksis.

Hertil kan socialministeriet henholde sig.

Spørgsmål 3:

Hvornår tænkes de amtslige ankeinstanser oprettet? Hvilke arter af sager vil de komme til at behandle?

Svar:

1. Det anføres i bemærkningerne til lovforslaget (s. 4), at oprettelsen af amtslige